

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15Co/51/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4617203067
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bzdúšek
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4617203067.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bzdúška a členov senátu Mgr. Erika Németha a JUDr. Martiny Balegovej, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovaným v 1/ rade: M. Y., nar. XX.XX.XXXX a v 2/ rade: X. Y., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom M. D. R. XXXX/X, t. č. F. W. XXXX/X, XXX XX A., S. republika, o zaplatenie 7 917,47 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany č. k. 9Csp/83/2017 - 72 zo dňa 28.02.2018 v časti zamietnutia žaloby a povolenia splátok žalovaným, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Topoľčany č. k. 9Csp/83/2017 - 72 zo dňa 28.02.2018 v zamietajúcej časti **p o t v r d z u j e** a v časti výroku o povolení splátok žalovaným **m e n í** tak, že žalovaní v 1. a 2. rade sú **p o v i n n í** spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 7 917,47 eura, úrok 369,75 eura, úroky z omeškania vo výške 3,88 eura, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených istín 7 917,47 eura od 23.02.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov vo výške 369,75 eura od 23.02.2017 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaným v 1. a 2. rade odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á** v a.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Topoľčany napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 7 917,47 eura s príslušenstvom, úrok 369,75 eura, úroky z omeškania vo výške 3,88 eura, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených istín 7 917,47 eura od 23.02.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov vo výške 369,75 eura od 23.02.2017 do zaplatenia (I. výrok). Žalovaným povolil mesačné splátky 200 eur splatných k 25-temu dňu mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia (II. výrok). Vo zvyšku žalobu zamietol (III. výrok). Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške (IV. výrok).

2. V odôvodnení tohto rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou podanou dňa 10.04.2017 domáhal od žalovaných zaplatenia sumy 7 917,47 eur, úrokov v sume 369,75 eura, úrokov z omeškania 3,88 eura, úroku vo výške 13,90 % ročne zo sumy nesplatených istín zo sumy 7 917,47 eura od 23.02.2017 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7 917,47 eura od 23.02.2017 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 369,75 eura od 23.02.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania z dôvodu, že dňa 13.06.2013 uzatvorili strany sporu zmluvu o úvere č. 51088, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 10 000 eur žalovaným. Žalovaní po vyčerpaní poskytnutého úveru porušili zmluvné povinnosti, prestali uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas, a preto žalobca pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru

ku dňu 22.02.2017. Ku dňu predčasného zosplatnenia predstavovala dlžná suma 8 351,10 eura - istina úveru 7 917,47 eura (z poskytnutého úveru 10 000 eur žalovaní uhradili 2 082,53 eura), úroky 369,75 eura (dohodnutý úrok zo splátok do predčasného zosplatnenia pri úrokovej sadzbe 13,90 eura), úrokov z omeškania 3,88 eura (úrok 5 % ročne z omeškaných splátok do dňa zosplatnenia), poplatkov 60 eur (poplatky za upomienky, 15 eur za každú). Žalovaní po zosplatnení úveru do dňa podania žaloby neuskutočnili žiadnu úhradu. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených istiny 7 917,47 eura odo dňa nasledujúceho po predčasnej splatnosti 23.02.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy nezaplatených úrokov v sume 369,75 eura odo dňa nasledujúceho po predčasnej splatnosti 23.02.2017 do zaplatenia. Žalobca si uplatnil aj zmluvný úrok vo výške 13,90 % ročne zo sumy nezaplatenej istiny aj po zosplatnení úveru, nakoľko, podľa žalobcu, nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení.

3. Na pojednávaní dňa 17.01.2018 žalovaní uviedli, že súhlasia s podanou žalobou.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie. Z predložených listinných dôkazov a vzhľadom na výpovede žalovaných, ktorí nárok žalobcu nijakým spôsobom nespochybnili, má súd za to, že žaloba žalobcu na zaplatenie sumy 7 917,47 eura s príslušenstvom je sčasti dôvodná. Je nesporné, že strany uzavreli dňa 13.06.2013 úverovú zmluvu, žalovaným bol poskytnutý úver, ktorý však žalovaní nesplácali riadne a včas. Súd mal preukázané, že žalobca vyzval upomienkou žalovaných na zaplatenie omeškaných splátok úveru v sume 320,88 eura do 25.12.2016. Následne písomným podaním zo dňa 22.02.2017 žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť predmetného úveru a vyzval žalovaných, aby dlžnú sumu 8 351,10 eura zaplatili do 04.03.2017. Z prehľadu splácania úveru do predčasného zosplatnenia za obdobie od 18.06.2013 do 22.02.2017 vyplýva, že žalovaní do dňa predčasnej splatnosti úveru splatili sumu 6 349,30 eura, z toho na úroku sumu 4 266,77 eura, na istine sumu 2 082,53 eura, zostatok nesplatených istiny bol v sume 7 917,47 eura.

5. Súd na základe zistených skutočností vyhovel v časti žalobe žalobcu a zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi nesplatenú časť úveru - istinu vo výške 7 917,47 eura spolu s vyčísleným úrokom 369,75 eura, vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 3,88 eura, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených istiny 7 917,47 eura od 23.02.2017 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov vo výške 369,75 eura od 23.02.2017 do zaplatenia. Uvedenú sumu súd povolil žalovaným splácať v splátkach po 200 eur mesačne, vždy do 25-teho dňa daného mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok a exekúcie. Súd povolil žalovaným podľa § 232 ods. 4 CSP splatiť žalovanú sumu v splátkach vzhľadom na ich majetkovú a finančnú situáciu.

6. Žalobca žiadal priznať aj zmluvný úrok vo výške 13,90 % ročne zo sumy nesplatených istiny 7 917,47 eura odo dňa nasledujúceho po predčasnej splatnosti úveru 23.02.2017 do zaplatenia.

Predčasné zosplatnenie úveru predstavuje vo svojej povahe jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové, okamžité vrátenie celej požičanej istiny. Teda podstatný rozdiel stavu výhody splátok a stavu jednorazového zosplatnenia úveru spočíva v tom, že veriteľ nemá nárok a spotrebiteľ nemá povinnosť vrátiť celú požičanú sumu naraz. Splácanie úveru v splátkach teda na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku.

Súd sa nestotožnil s dôvodmi žalobcu uvádzanými v žalobe o dôvodnosti priznania dohodnutého úroku z úveru až do konečného splatenia istiny úveru.

Na základe uvedených dôvodov, s poukazom na uznesenie NSSR sp.zn.Obo143/98, rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn.IV.ÚS476/2012-14, súd zastáva názor, že dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu.

Od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania, súd preto žalobu žalobcu v časti, pokiaľ ide o zmluvný úrok 13,90 % ročne zo sumy 7 917,47 eur od 23.02.2017 do zaplatenia, zamietol.

7. Žalobca bol v konaní úspešný v sume celej uplatnenej istiny, neúspešný bol len v časti uplatneného zmluvného úroku. O nároku na náhradu trov konania žalobcu rozhodol súd podľa ustanovenia § 255

a 262 CSP a žalobcovi ako strane úspešnej v spore priznal voči žalovaným náhradu trov konania v celom rozsahu.

8. Proti tomuto rozsudku v časti zamietnutia žaloby (III. výrok) a v časti povolenia splátok žalovaným (II. výrok) podal žalobca odvolanie z dôvodu nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci. Má za to, že nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom splatnení. V tomto smere poukazoval na rozhodovaciu činnosť viacerých súdov. Žalobca ďalej namietal povolenie splátok žalovaným. Podľa neho žalovaní nepredložili nijaké dôkazy, ktoré by potvrdzovali a odôvodňovali možnosť pripustenia splátok. Stanovená výška mesačných splátok neprímeraným spôsobom zasahuje do práv žalobcu, keďže iba istinu budú žalovaní splácať viac než 3,2 roka. Žalobca preto žiadal napadnutý rozsudok zmeniť.

9. Žalovaní vo vyjadrení zo dňa 04.05.2018 svoj dlh voči žalobcovi priznali. Ich prioritou je dlh splatiť, avšak vzhľadom na ich príjem a zdravotný stav žalovaného v 2. rade z ich strany nie je reálne dlh splatiť do 3 dní.

10. V replike zo dňa 23.05.2018 žalobca uviedol, že žalovaní neuvádzajú žiadne konkrétne právne ani skutkové tvrdenia sponchybnujúce opodstatnenosť uloženej povinnosť splatiť dlh.

11. Žalovaní vo vyjadrení zo dňa 11.06.2018 opätovne zdôraznili, že dlh chcú uhradiť. Navrhli splátky 250 eur mesačne.

12. K vyjadreniu žalovaných v podaní zo dňa 29.06.2018 žalobca nesúhlasí so zaplatením dlhu v splátkach vo výške 250 eur, keďže žalovaní nepredložili žiadny dôkaz o ich nepriaznivej finančnej situácii. Žalobca ďalej poukazoval na svoje negatívne stanovisko k splácaniu dlhu v splátkach v odvolaní zo dňa 04.04.2018, na ktorom trvá.

13. Žalovaní vo vyjadrení zo dňa 20.07.2018 opätovne poukazovali na svoje predchádzajúce vyjadrenia.

14. Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd (§ 34 zákona Civilného sporového poriadku - ďalej len „CSP“), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti v medziach podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu v časti zamietnutia žaloby (III. výrok) nie je dôvodné a v časti povolenia splátok žalovaným (II. výrok) je dôvodné. Preto rozsudok súdu prvej inštancie v časti zamietnutia žaloby potvrdil a v časti povolenia splátok žalovaným zmenil. Rozhodol tak bez nariadenia pojednávania s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku vopred oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke súdu.

Rozsudok bol vyhlásený dňa 04.06.2019.

15. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

16. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

17. Z obsahu spisu a vykonaného dokazovania odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie v časti rozhodnutia o zamietnutí žaloby vo zvyšku (III. výrok) vykonal potrebné dokazovanie, riadne zistil skutkový stav a vec v tejto časti správne právne posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku v tejto časti a konštatuje správnosť jeho dôvodov.

18. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie zastáva názor, že dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, resp. do zosplatenia úveru, ktorým treba rozumieť určenie splatnosti celého dlhu, ktorého plnenie bolo dohodnuté v splátkach. Odvolací súd konštatuje, že za tejto právnej situácie dochádza k zrušeniu povinnosti splácať dlh v splátkach, v ktorých boli zakomponované úroky z úveru a veriteľovi teda vzniká nárok na jednorazové vrátenie istiny úveru, vrátane úrokov z úveru, ktoré boli kapitalizované ku dňu zosplatenia úveru. Veriteľ má tak právo získať hneď späť požičnanú peňažnú sumu a dlžník - spotrebiteľ už nemá žiaden právny titul na to, aby mal naďalej veriteľom

poskytnuté finančné prostriedky a veriteľ už nemá právo, aby si voči dlžníkovi uplatňoval nárok na úroky z úveru, ktoré by mu patrili, keby ich naďalej mal u seba dlžník - spotrebiteľ.

Vychádzajúc z tejto právnej úvahy odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti podľa § 387 ods. 1 CSP ako vo výroku vecne správny potvrdil.

19. V napadnutej časti povolenia splátok žalovaným (II. výrok) odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu 7 917,47 eura spolu s priznaným úrokom a úrokom z omeškania (I. výrok), všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Je treba dať žalobcovi za pravdu, že len samotné tvrdenia žalovaných na pojednávaní dňa 17.01.2018 o ich momentálnej zlej finančnej situácii bez preukázania a doloženia dôkazov nie sú dostatočným podkladom pre poskytnutie výhody splátok v zmysle ust. § 232 ods. 3 veta druhá CSP.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Žalovaným však ich náhradu nepriznal, pretože im žiadne takéto trovy nevznikli.

21. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 až § 423 CSP pripúšťa. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. To neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).